

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Ioannes Oporinvs

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

IOANNES OPORINVS
Bafilienfis.

*Si famam aeternam Typica do sedulus arti:
Aeternum cur non reddat & ipsa decus?*

M. D. LXIIX. T ij

IOANNES OPORINVS BASIL.
Typographus.

Doctus, Operosus, Elegans
Libris innumeris
Partim à se scriptis, partim publicatis;
Virtutum Hærede ex IV. coniuge, vnico
reliçto:

Pub. Lacrimis: Priuatâ pietate;
Sexagenario Maior moritur.
Anno M. D. LXXI X. VI. Julij.
Natus anno M. D. VII. XXV. Ianuarij.

*

*Frugifer Autumnus perijt, Dÿs notus & orbi:
Orthion elapsus nautis, meditatur Arion.*

*

*Quantula sint hominum corpuscula, disce viator:
Magnus Oporinus conditur hoc tumulo.*

IN

IN IOANNEM OPORINVM.
LVDOVICI ROCHEFORTII.

*Quis sit Oporinus, si percontaris, & ipsum
Exiguo hoc claudi marmore posse putas:
Rusticus es, toti cum sit notissimus orbi:
Tota ipsi tumulus terra nec esse queat.*

IOANNIS SAMBVCI.

*Quis tua non vidit prae monumenta labores?
Quae minima aut caruit bibliotheca typis?
Ars fuit inuenta haec Germanis, laude perenni:
Extulit hanc Aldus, perpolijt q̄, rudem.
Perfectam exerces sex & triginta per annos:
Caesaris ut superes nomine rebus opes.
At tibi iam emerito pateant caelestia templa:
In terris semper nomen honosq̄, vigent.*

HIERONIMI VVOLFII.

*πᾶσα Ὀπωρινῆ μνημῖνα βιβλιοθήκη:
ὄμα δὲ κενυμένος σῖμα τόδ' ὄριον ἔχει.*

GVILIELMI XYLANDRI.

*Aurea non mortalis adiuit Oporinus astra:
Parte sui repetens deteriore solum.*

GEORGII FABRICII.

*Immortale decus tibi donat Oporine virtus,
Famaq̄, stellifero, quae volat alta, polo.
Nam per te Latij libri Graijq̄, leguntur:
Doctrinaq̄, noua laude reuixit honor. T iij*

Clauderis exiguâ magno sub nomine terrâ:
Sed claudi tumulo gloria tanta nequit.
Nam quot habent apices, tua quot monumenta fi-
Tot meritis par est reddere grata tuis. (guras,
CAROLI V TENHOVII.

Lumine si castis potuit qui reddere vitam
Nuper Oporinum mors tamen atra tulit:
Heu quantis tenebris te circum fusa manet nox,
Luce nihil dignum qui meditaris homo.
Sol simul occubuit, iubar occultitq; coruscum,
Ceum moriens lucis linquit in orbe nihil.
At sua Oporinus maior post fata resurgens,
Quo caret, hoc alijs donat habere iubar.

E I V S D E M.

Quisquis Oporinum satis cessisse dolebit,
Hic & Oporinum doleat vixisse necesse est:
Quem vixisse semel veniens letabitur et as.

PAVLI MELISSI.

Ver, autumnus, hyems redarguebant
Aestatem, quod Oporino fuisset
Mortis causa: magis sed ipse multo
Autumnus male ferre, ferre iniquè,
Suum quod sibi Oporinum necasset
Aestas morbida Sirij noverca:
Quæis Tempus: Remouete, ait, querelas:
Immutabilis hanc Dei voluntas
Olim iam sibi destinârat horam.

PETRI PITHOEL.

Prodesse dum vult litteratis omnibus,
Remq; ampliare litterariam studet,
Oporinus artis litterariae decus,
Absumfit omne patrimonium lubens:
Sumfitq; volens vndecunque mutuo.
Aeratus ergo cessit? imò erarius,
Plures rei eius debitores cui sient,
Quos delegare creditoribus queat.

MICHAELIS GRAVIL.

Cur citharæ nervos impellere gaudet Arion?
Delphini insistit pes, premit alter humum?
Scilicet indigne iactatus Oporinus alto,
Nauigat in portu, numine Christe tuo.
Sicq; vel inuitis piratis, liber ab omni
Curâ, cælesti latitiâ fruitur.
Carmina permulcent ratione carentia bruta:
Flectere sed nequeunt cum ratione homines.
Cedite, quos auri fauces insatiabilis vrget:
Elapsa est ipso remige præda Deo.
Interea toto celebratus Oporinus orbe,
Aeterna meruit laudis habere decus.

NICOLAI REVSNERI.

Tot libros mundo qui protulit, instar Opera,
Quæ varias cornu diuite fundit opes:
Hic situs est operosus Oporinus. Ergo & Arion
Cum cultore suo iam requiescit iners. T V